

Arrest

nr. 112 502 van 22 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BARBIEUX loco advocaat M.-C. FRERE en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, u bent Hazara en afkomstig uit het dorp Loby Payen, gelegen in het district Dushi, van de provincie Baghlan. U stelt ongeveer 19 jaar oud te zijn en ongehuwd te zijn. U ging tot het 3de jaar van het basisonderwijs naar school.

Rond uw 15 jaar begon u te werken in de winkel van uw broer in het nabijgelegen dorp Shatar Jangal. Uw broer begon in die tijd een handel in inga, een soort kruid dat geteeld wordt in de bergen. Hij ging om dit kruid in Tormosh, wat in het district Tala Barfak ligt en in handen is van de Taliban. Hij betaalde een lid van de Taliban, Jandal Negah genaamd, voor het recht daar inga te halen.

Op een dag in juli 2010 was uw broer na een maand nog niet terug van Tormosh, terwijl hij normaal na veertien dagen terug naar huis kwam. U ging naar Jandal Negah en vroeg hem waar uw broer

was. Jandal Negah stuurde u echter weg en zei u niet meer terug te komen. U ging met de dorpsouderen naar Jandal Negah zijn huis om hem te nogmaals confronteren maar deze wees u terug de deur en verbood u nog terug te komen. Hierop besloten de dorpsouderen een brief naar het districtshuis te schrijven maar daar zeiden ze dat men u niet kon helpen omdat Tormosh niet in het district Doshi ligt, wel lichtten ze de autoriteiten van Tala Barfak in.

Zes of zeven dagen later, op 5 augustus 2010, stond Jandal Negah in uw winkel en werd u door hem en 3 anderen bedreigd omdat u hem had aangegeven in het districtshuis. Hij sloeg uw winkel kort en klein, pakte uw geld en wou u meenemen naar Tormosh. De dorpsgenoten konden tussen beiden komen en u redden maar Jandal Negah waarschuwde u dat hij 2 dagen later uw huis zou aanvallen. U besloot uw dorp te verlaten en vluchtte naar Kabul.

In Kabul sliep u 5 of 6 nachten op straat tot er iemand naar u toekwam en vroeg of u in een hotel wou werken. Via deze persoon, Ghulam Sakhi, kon u rond 19 augustus 2010 aan de slag bij 'Afghan Pamir weddinghall'. U was er ongeveer 8 maanden aan het werk toen er op 17 april 2011 het huwelijk van commandant Shamaal plaatsvond. Tijdens het feest kwam de bruid om het leven in de bruidssuite. U werd door de manager en uw collega's aangeduid als de persoon met de sleutels van de bruidssuite en werd daarom verdacht. De commandant nam uw foto en zei u dat hij er nog met u zou over praten. In de daaropvolgende dagen kwam de commandant met zijn manschappen meermaals langs om u te spreken of op te halen maar telkens kon u zich, met behulp van de manager en uw andere collega's verstoppen. De 6de nacht na het incident, op 26 april 2011, hielp de manager u uit het hotel ontsnappen langs de keuken. Toen besloot u Afghanistan te verlaten uit vrees voor de commandant.

Via Iran en Turkije reisde u naar Griekenland waar u ongeveer 11 maanden verbleef. Hierna kwam u via Italië en Frankrijk naar België waar u op 7 mei 2012 asiel aanvroeg. U vreest bij uw terugkeer naar Afghanistan door de Talib, Jandal Negah, in uw dorp vervolgd te worden omdat u hem beschuldigde als verantwoordelijke voor de verdwijning van uw broer. Anderzijds vreest u door commandant Shamal vervolgd te worden omdat hij u verdenkt van de moord op zijn vrouw.

Ter staving van uw identiteit en uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw taskara, uitgereikt op 02/06/1389 (24/08/2010), een werkbadge van "Afghan Pamir Weddinghal", geldig van 28/05/1389 (19/08/2010) tot 20/05/1390 (11/08/2011), en de enveloppe waarin deze werden verzonden.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet. U heeft de door u ingeroepen vervolgingsfeiten immers niet aannemelijk gemaakt.

Wat betreft de door u aangehaalde problemen met Jandal Negah, waarvan u overigens geen enkel bewijs neerlegt, moet worden vastgesteld dat deze weinig geloofwaardig overkomen.

Vooreerst komt het weinig aannemelijk over dat Jandal Negah, indien hij werkelijk betrokken zou zijn bij de verdwijning van uw broer, niet gewoon zou ontkennen met deze verdwijning iets te maken te hebben eerder dan zichzelf verdacht te maken door niet te willen antwoorden op uw vraag, door u zondermeer weg te sturen en door, strijdig met alle tradities, zelfs de ouderen van uw dorp te beledigen (CGVS, 14/02/2013, p 8). Dit is des te merkwaardiger daar er geen enkele indicatie was om aan te nemen dat er een probleem was tussen uw broer en Jandal Negah (CGVS, p. 10).

Wanneer u gevraagd wordt of u wel zeker bent dat Jandal Negah de verantwoordelijke is voor de verdwijning van uw broer, verklaart u dat u dat met zekerheid kan zeggen omdat Jandal Negah, nadat u hem reeds geconfronteerd had met uw verdenkingen, uw winkel aanviel en u probeerde te ontvoeren wegens de klacht die u had ingediend bij het districtshuis tegen hem (CGVS, p 8-9, 11). Weerom houdt het weinig steek dat, indien het districtshuis een onderzoek naar hem had opgestart, Jandal Negah zichzelf verdacht zou maken door een publieke aanval op uw winkel uit te voeren. Nog minder geloofwaardig is het dat, nadat uw burens waren tussengekomen, Jandal Negah zou gezegd hebben dat hij 2 dagen later terug zou komen om uw huis aan te vallen (CGVS, p.9). Door dit te zeggen zou hij er immers bijna zeker van kunnen zijn dat u er niet zou zijn of dat hij zou worden opgewacht door de politie of het leger.

Dat iemand als Jandal Negah u zou aanvallen omwille van een klacht die u bij het districtshuis tegen hem zou hebben neergelegd komt trouwens op zich ook al weinig aannemelijk over. U schetst Jandal Negah als een bekend en machtig lid van een Talibangroep die de regio Tormosh in Tala Barfak domineerde, die in de regio de handel in drugs en wapens controleerde en die aanvallen op de voertuigen van buitenlanders uitvoerde (CGVS, 10-11). Iedereen die inga verzamelde in dat gebied moest aan deze Talibangroep betalen (CGVS, p. 8). Voor zulk een persoon zou het irrelevant zijn dat u er een klacht zou tegen indienen omwille van de verdwijning van uw broer. Iemand die deel

uitmaakt van een Talibaneenheid die controle uitoefent over een bepaald grondgebied valt immers de factoniet onder het toezicht van de reguliere ordediensten of van het justitiële systeem van de officiële autoriteiten binnen dat gebied en is, zeker als hij zo bekend zou zijn als u beweert, sowieso een gezocht persoon bij het verlaten van dat gebied. Anderzijds is zo iemand, los van de vraag of u er een klacht zou hebben tegen ingediend, in elk geval verwikkeld in een gewapende strijd over de controle op het grondgebied met de Afghaanse en buitenlandse ordediensten en troepen. Met andere woorden, die persoon zou niet geraakt worden door uw klacht.

Zowel het weinig aannemelijke karakter van uw voorstelling van de feiten als de algemene vaststelling dat het weinig plausibel overkomt dat het soort persoon waarover u spreekt zich iets zou aantrekken van een klacht van uwentwege tegen hem, tasten ernstig de geloofwaardigheid van deze feiten aan.

Wat betreft de problemen die u beweert te hebben met commandant Shamal, in Kabul, wordt eveneens vastgesteld dat deze weinig geloofwaardig zijn. Allereerst is het weinig aannemelijk dat commandant Sjamal als eerste de dode bruid aantrof. De commandant zou de bruid een uur of anderhalf uur aangetroffen hebben nadat het eten in haar suite geserveerd werd (CGVS, p.14). Echter, er waren ook vrouwen die de kamer binnen konden gaan (CGVS, p.14). Het lijkt hierbij weinig plausibel dat de bruid een uur tot anderhalf uur helemaal alleen in haar suite achtergelaten werd op haar eigen huwelijksfeest.

Ook de reactie op de moord door de politie, in eerste instantie door de commandant zelf, komt weinig realistisch over. Na de vaststelling van de dood van de bruid zou u onmiddellijk door uw manager en uw collega's zijn aangeduid als verantwoordelijke voor de bruidssalon, in het bezit van de sleutels van de suite. De commandant zou een foto van u hebben genomen en zou hebben gezegd dat jullie het er nog wel gingen over hebben (CGVS, p. 9). Het komt echter weinig aannemelijk over dat het hoofd van een politiedepartement van Kabul (CGVS, p. 15) niet onmiddellijk het politionele apparaat zou in werking stellen om te achterhalen wat er gebeurd was. De moordenaar kon zich eventueel nog in het hotel bevinden of er zouden medeplichtigen kunnen zijn. Men kan zich dan ook moeilijk voorstellen dat u en uw collega's niet onmiddellijk zouden zijn ondervraagd als een eerste stap in het onderzoek. In dit kader komt het trouwens ook weinig aannemelijk over dat enkel u het onderwerp zou uitmaken van verdere ondervraging door de politiediensten. Immers, ook anderen zouden een kopie van de sleutel kunnen gehad hebben of medeplichtig zijn aan de eventuele moord. Het komt weinig aannemelijk over dat de speurders voor een gebeurtenis met een dergelijk hoog profiel enkel u nog zouden viseren voor het verdere onderzoek.

Los van de vaststelling dat het weinig geloofwaardig overkomt dat u de enige van het hotel zou zijn die nog onderwerp van verder onderzoek zou uitmaken komt uw beweerde reactie uitermate merkwaardig over. In plaats van mee te werken aan het moordonderzoek als de commandant met zijn mannen u wilden spreken of ophalen zouden u en uw collega's en manager alles in het werk hebben gesteld om u te verbergen in het hotel en om u uiteindelijk zelfs te helpen ontsnappen (CGVS, p. 9, 15-16). Wanneer u gevraagd wordt waarom u niet gewoon meeging antwoordt u dat commandant Shamal u niet ging arresteren en aan de autoriteiten overhandigen maar dat hij de zaak als een privézaak wou behandelen. Gevraagd wat u dan vreesde zegt u dat uw baas u waarschuwde dat de commandant een gevaarlijk man was (CGVS, p.15). Deze speculatieve bewering kan niet volstaan om uw gebrek aan medewerking aan het politieonderzoek te verklaren. Op die manier zou u zichzelf immers net verdacht maken terwijl uit wat er vooraf zou zijn gebeurd niet kan worden afgeleid dat u als dader wordt beschouwd. De Commandant gaf volgens uw verklaringen slechts aan dat hij u verder wou spreken. Moest hij werkelijk hebben gedacht dat u schuldig was zou hij u wel de avond van de moord hebben in hechtenis genomen. Het komt ongeloofwaardig over dat de commandant, eerder dan zijn tijd nuttig te gebruiken om de werkelijke dader van de moord op zijn aanstaande echtgenote te gaan opsporen, zou willen afrekenen met een onschuldige die niet eens bij de moord aanwezig was. Daarenboven kan er vanuit gegaan worden dat dit incident, waarbij de bruid van een prominent figuur op mysterieuze wijze sterft, niet onbesproken blijft. Dat de commandant geen politieonderzoek zou uitvoeren bij deze zaak, lijkt hierbij zeer ongeloofwaardig gezien het feit dat een zaak als deze niet in stilte behandeld kan worden.

Tot slot komt het ongeloofwaardig over dat uw collega's en de manager, die u op de avond van de moord hadden aangeduid als de persoon met de sleutel tot de bruidssuite, nu plots gezamenlijk het politieonderzoek zouden tegenwerken door u te helpen u te verbergen om te verhinderen dat de politie u nog zou kunnen spreken (CGVS, p. 9, 15-16). Het is vreemd dat uw manager zich over u zou ontfemen terwijl deze een verantwoordelijke functie uitoefent en hiermee zowel zichzelf als het hele hotel in een gevaarlijke positie kan brengen. Geconfronteerd met het feit dat dit niet logisch lijkt, verklaart u dat hij zijn sympathie in privé toonde en niet publiekelijk en dat hij u geen bescherming bij hem thuis kon geven omdat de commandant u overal kon vinden (CGVS, p. 16). Daarenboven verklaart

u dat er sommige collega's dachten dat u schuldig was (CGVS, p. 16). Dat geen van hen u zou aangegeven hebben bij de commandant terwijl men u als schuldige zag, lijkt hierbij onwaarschijnlijk. Omwille van de bovenstaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent uw vrees voor commandant Shamal. Evenmin kunnen uw problemen met Jandal Negah aannemelijk worden bevonden.

Daar de essentiële feiten uit uw asielrelaas niet aannemelijk zijn gemaakt kunnen deze feiten niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Uw Taskara, betreft enkel uw identiteit en herkomst maar houdt geen verband met de door u aangehaalde vluchtmotieven. Uw werkbadge heeft enkel betrekking op uw verklaringen dat u tewerkgesteld werd bij 'Afghan Pamir Weddinghall', wat niet in twijfel getrokken wordt. Deze badge is echter niet in staat uw asielmotieven te ondersteunen. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan in bepaalde gevallen aan Afgaanse asielzoekers door het CGVS ook een beschermingsstatus toegekend worden in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet, afhankelijk van de algemene veiligheidssituatie in de regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient daartoe in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Baghlan, meer bepaald in het district Dushi te worden beoordeeld.

Bij de herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afgaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afgaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Baghlan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Afghanistan – Veiligheidssituatie Afghanistan: Beschrijving van het conflict" van 22 maart 2013) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse van 21 maart 2013) blijkt dat het aantal incidenten in het district Dushi significant afnam en kan dan ook niet worden geconcludeerd dat er voor burgers sprake is van een reëel risico te worden geconfronteerd met een ernstige bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Dushi van de provincie Baghlan, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Dushi actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Dushi aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen voor verder onderzoek.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 § 2, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

In zijn beslissing oordeelde de commissaris-generaal dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is gezien (i) zowel het weinig aannemelijke karakter van verzoekers voorstelling van de feiten als de algemene vaststelling dat het weinig plausibel overkomt dat Jandal Negah, een bekend en machtig lid van de taliban die de regio domineerde zich iets zou aantrekken van een klacht van tegen hem, (ii) zijn beweerde problemen met commandant Shamal in Kabul op verschillende vlakken onwaarschijnlijk zijn.

In zijn verzoekschrift betwist verzoeker dat zijn problemen met de talibancommandant niet plausibel zijn en verwijt hij de commissaris-generaal zijn oordeel te vellen op basis van een kringredenering alsook een volledig subjectieve interpretatie.

Ten aanzien van de beweerde problematiek van verzoeker met Jandal Negah stelt de Raad vast dat, daargelaten de geloofwaardigheid daarvan, deze problemen geen aanleiding kunnen geven tot internationale bescherming. Er bevinden zich in het relaas immers geen aanwijzingen dat de beweerde problemen van verzoeker met Jandal Negah het lokale zouden overschrijden en zich zouden kunnen uitstrekken tot buiten zijn regio van herkomst. Luidens verzoekers verklaringen is Jandal Negah een belangrijk lid van de talibangroep die de regio Tormash in Tala Barfak domineert (gehoorverslag p. 10-11). Uit zijn verklaringen kan evenwel niet worden afgeleid dat Jandal Negah een positie bekleedt binnen de taliban die hem in staat stelt op nationale schaal personen actief op te sporen en te gaan vervolgen. Bovendien blijkt uit zijn relaas dat verzoeker gedurende zijn maandenlange verblijf van 8 maanden in Kabul geen problemen ondervond met de taliban uit zijn regio van herkomst. Naar analogie met verzoekers problemen oordeelde ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) dat er volgens UNHCR geen aanwijzingen zijn dat de taliban personen met een laag profiel zouden vervolgen in Kabul of in gebieden die niet onder hun controle vallen. Deze personen behoren immers niet tot de prioriteiten van de taliban, die hun aandacht enkel richten op regeringsmedewerkers of medewerkers van internationale NGO's of de internationale troepenmacht. Het hof verwijst hiervoor naar de richtlijnen van UNHCR van december 2010 die in tegenstelling tot de richtlijnen van juli 2009 in dit opzicht heel wat genuanceerder zijn (EHRM, *H en B. tegen het Verenigd Koninkrijk*, 9 april, 2013, § § 97, 98 en 99). Het oordeel van het Hof strookt met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat de operationele capaciteit van de taliban zich in Kabul beperkt tot sporadische gerichte aanvallen tegen *high profile-targets* (SRB Afghanistan, 21 maart 2013, regionale analyse p 8-9 (Kabul)). Daargelaten de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van verzoeker met Jandal Negah in zijn regio van herkomst, kunnen deze problemen met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de

Vreemdelingenwet derhalve geen aanleiding geven tot internationale bescherming, gezien van verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in Kabul verblijft.

Verzoeker betwist eveneens dat zijn problemen met commandant Shamal in Kabul niet aannemelijk zouden zijn. Verzoeker bevestigt nogmaals zijn verklaringen en meent dat de conclusies van verwerende partij uitgaan van een subjectieve appreciatie van het feitenrelaas.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de motieven van de bestreden beslissing over de beweerde problemen van verzoeker met commandant Shamal allen steun vinden in het gehoorverslag. Verzoekers verklaringen over deze problemen zijn op verschillende punten niet aannemelijk: *i)* het gegeven dat de vermoorde bruid op haar eigen feest anderhalf uur alleen zou zijn gebleven in de bruidsuite, *ii)* dat de commandant de moord 'privé' zou hebben willen regelen met verzoeker zonder dat er een politieonderzoek aan te pas kwam, *iii)* dat de commandant verzoeker liet gaan met de mededeling dat ze het er later nog wel eens over zouden hebben, *iv)* dat verzoeker ervoor koos onder te duiken in plaats van mee te werken met het onderzoek, *v)* dat verzoekers collegae en de directie van het hotel hem zouden hebben helpen onderduiken, terwijl zij daarmee zichzelf en het hotel in gevaar brachten. Ten aanzien van deze weinig overtuigende en niet aannemelijke elementen uit het relaas komt verzoeker niet verder dan het bevestigen van zijn verklaringen en het aanreiken van post-factumverklaringen, zonder evenwel een poging te ondernemen om deze elementen, die allen steun vinden in het gehoorverslag, te ontkrachten. Wat betreft verzoekers stelling ten slotte dat de commissaris-generaal slechts "subjectieve" argumenten heeft, merkt de Raad op dat het niet aan de commissaris-generaal is om te bewijzen dat het relaas onwaar is, maar dat het aan verzoeker zelf is om zijn relaas aannemelijk te maken met plausibele verklaringen, *quod non in casu*. Dit onderdeel van het relaas is ongeloofwaardig en kan daarom geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging.

De stukken (klacht districtshuis, brief dorpsouderen, verklaring ouders, driegbrief taliban en enveloppe waarin de stukken werden verzonden) die verzoeker ter terechtzitting neerlegt doen aan het voorgaande geen afbreuk. Nog daargelaten de vaststelling dat het van algemene bekendheid is dat valse en vervalste documenten overal in Afghanistan te verkrijgen zijn, hebben documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde, meer bepaald in het geval dat zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, *quod non*. Ten overvloede kan worden vastgesteld dat verzoeker nooit eerder melding heeft gemaakt van een dreigbrief van de taliban terwijl deze volgens de vertaling blijkbaar al op 15/07/1389 of 7 oktober 2010 volgens de Gregoriaanse kalender werd opgesteld.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gezien verzoekers problemen met talibancommandant Jandal Negah zich beperken tot zijn regio van herkomst en zich niet uitstrekken tot de hoofdstad Kabul kunnen deze problemen ingevolge artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, en dit daargelaten de geloofwaardigheid van die problemen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers problemen in Kabul met commandant Shaman tenslotte, maakt verzoeker evenmin op grond van deze problemen aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat verzoeker de laatste acht maanden voor zijn vertrek naar Europa in Kabul woonde en werkte. Er kan dan ook redelijkerwijs van hem worden verwacht dat hij zich bij terugkeer naar Afghanistan in Kabul vestigt. Uit de actuele en objectieve informatie van de commissaris-generaal blijkt dat de hoofdstad Kabul onder de effectieve controle van de regering staat en dat er zich slechts sporadisch geweldincidenten voordoen. De gebeurlijke incidenten zijn gericht op "high profile"-doelwitten waarbij burgers op zich niet worden geviséerd. Uit die informatie blijkt voorts dat Kabul op een veilige manier toegankelijk is voor verzoeker gelet op de internationale luchthaven (SRB Afghanistan, 21 maart 2013, regionale analyse p 8-9 (Kabul)). Er zijn derhalve geen zwaarwegende gronden om aan te nemen

dat verzoeker bij een terugkeer naar Kabul een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER